

Rolnummers : 246-248-249

Arrest nr. 10/92
van 13 februari 1992

A R R E S T

In zake : de beroepen tot gedeeltelijke vernietiging van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect, het koninklijk besluit van 6 juli 1990 tot wijziging van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect en het koninklijk besluit van 3 oktober 1990 tot wijziging van de bijlage bij de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect, die op 24 oktober 1990 en 5 november 1990 zijn ingesteld door Philippe Vande Castele en medeverzoekers, en op 6 november 1990 door Thierry Goris en medeverzoekers.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters I. Pétry en J. Delva,
en de rechters D. André, L. De Grève, L.P. Suetens,
M. Melchior en H. Boel,
bijgestaan door de griffier H. Van der Zwalmen,
onder het voorzitterschap van voorzitter I. Pétry,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

*

I. ONDERWERP VAN DE VORDERINGEN

1. In een verzoekschrift dat bij op 24 oktober 1990 ter post aangetekende brief aan het Hof is gezonden en ter griffie van het Hof is ontvangen op 25 oktober 1990, vorderen Philippe Vande Castele, burgerlijk ingenieur, afgestudeerd aan de Koninklijke Militaire School, wonende Klamperdreef 7, te 2900 Schoten, Anne July, landbouwingenieur, afgestudeerd aan de Katholieke Universiteit Leuven, wonende Au Frescheux, te 5340 Gesves, Eric Kenis, burgerlijk ingenieur, afgestudeerd aan de Koninklijke Militaire School, wonende Brusselsesteenweg 134, te 3020 Winksele, Benoît Gillet, kandidaat-burgerlijk ingenieur, afgestudeerd aan de Koninklijke Militaire School, officier-leerling van de 141° Polytechnische Promotie - specialiteit bouwkunde, wonende rue Croix André 19, te 4550 Nandrin, en Dragan Lucic, kandidaat-burgerlijk ingenieur, afgestudeerd aan de Koninklijke Militaire School, officier-leerling van de 140° Polytechnische Promotie - specialiteit bouwkunde, wonende Ooststraat 11, te 1030 Schaarbeek, de vernietiging van :

- 1° - artikel 1, § 2, van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect, ingevoegd bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 6 juli 1990 tot wijziging van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect ;
- 2° - artikel 1 van het koninklijk besluit van 6 juli 1990 tot wijziging van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel

en van het beroep van architect ;

3° - de bijlage bij de voormelde wet van 20 februari 1939, ingevoegd bij artikel 3 van het voormelde koninklijk besluit van 6 juli 1990 ;

4° - artikel 3 van het koninklijk besluit van 6 juli 1990 tot wijziging van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect.

De zaak is ingeschreven onder rolnummer 246.

Bij arrest nr. 2/91 van 7 februari 1991 heeft het Hof de vordering tot schorsing van de voormelde bepalingen, ingediend door de eerste drie verzoekers, verworpen.

2. In een verzoekschrift dat bij op 5 november 1990 ter post aangetekende brief aan het Hof is verzonden en ter griffie van het Hof op 6 november 1990 is ontvangen, vorderen Philippe Vande Castele, Anne July, Eric Kenis, Benoît Gillet, Dragan Lucic, voornoemd, en Didier Janssens de Varebeke, ingenieur voor de scheikunde en de landbouwindustrieën, afgestudeerd aan de Katholieke Universiteit Leuven, wonende Harmoniestraat 42, te 2018 Antwerpen, de vernietiging van :

1° - de bijlage bij de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect, ingevoegd bij artikel 3 van het koninklijk besluit van 6 juli 1990 tot wijziging van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep

van architect en gewijzigd bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 3 oktober 1990 tot wijziging van de bijlage bij de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect;

2° - artikel 1 van het voormelde koninklijk besluit van 3 oktober 1990;

3° - de impliciete weigering om (bij koninklijk besluit) in de lijst van diploma's, certificaten of andere titels, bedoeld bij artikel 1, a), van de bijlage bij de voormelde wet, op te nemen :

- de burgerlijk ingenieurs, afgestudeerd aan de Koninklijke Militaire School,
- de landbouwingenieurs,
- de ingenieurs voor de scheikunde en de landbouwindustrieën.

De zaak is ingeschreven onder rolnummer 248.

Bij arrest nr. 2/91 van 7 februari 1991 heeft het Hof de vordering tot schorsing van die bepalingen en weigering verworpen.

3. In een verzoekschrift dat bij op 6 november 1990 ter post aangetekende brief aan het Hof is verzonden en ter griffie van het Hof op 7 november 1990 is ontvangen, vragen Thierry Goris, burgerlijk bouwkundig ingenieur, afgestudeerd aan de Katholieke Universiteit Leuven, burgerlijk ingenieur, afgestudeerd aan de Koninklijke Militaire School, wonende chemin du Blocu 2 en 3 te 1430 Rebecq, Johnny Van Tomme, burgerlijk bouwkundig ingenieur, afgestudeerd aan de Vrije Universiteit Brussel, burgerlijk ingenieur,

afgestudeerd aan de Koninklijke Militaire School, wonende Lovenjoelsestraat 28 te 3366 Bierbeek, Patrick Bieghs, burgerlijk ingenieur "burgerlijke en militaire genie/telecommunicaties", ingeschreven op de lijst van de Orde van architecten, wonende Peetersstraat 16A te 1830 Machelen, Johan Bel, burgerlijk ingenieur, afgestudeerd aan de Koninklijke Militaire School, wonende Donystraat 34 te 3300 Tienen, Dieter Degryse, kandidaat-burgerlijk ingenieur van de Koninklijke Militaire School, officier-leerling van de 140° Polytechnische Promotie, wonende Kwadestraat 57 te 8800 Roeselare, de vernietiging van :

- 1° - artikel 1, § 2, van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect, ingevoegd bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 6 juli 1990 tot wijziging van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect;
- 2° - artikel 1 van het koninklijk besluit van 6 juli 1990 tot wijziging van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect;
- 3° - de bijlage bij de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect, ingevoegd bij artikel 3 van het koninklijk besluit van 6 juli 1990 tot wijziging van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect en gewijzigd bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 3 oktober 1990 tot wijziging van de bijlage bij de wet van 20

februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect;

4° - artikel 3 van het koninklijk besluit van 6 juli 1990 tot wijziging van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect;

5° - artikel 1 van het voormelde koninklijk besluit van 3 oktober 1990;

6° - de impliciete weigering om in de bijlage bij de voormelde wet de burgerlijk ingenieurs, afgestudeerd aan de Koninklijke Militaire School, op te nemen.

De zaak is ingeschreven onder rolnummer 249.

II. RECHTSPLEGING

In zaak met rolnummer 246

Bij beschikking van 25 oktober 1990 heeft de voorzitter in functie de leden van de zetel van het Hof aangewezen conform de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

Op 31 oktober 1990 hebben de rechters-verslaggevers M. Melchior en K. Blanckaert conform artikel 71, eerste lid, van de voormelde bijzondere wet op het Arbitragehof verslag uitgebracht.

Overeenkomstig artikel 71, tweede lid, van de organieke wet op het Arbitragehof is van de conclusies van de rechters-verslaggevers kennis

gegeven bij op 31 oktober 1990 ter post aangetekende brieven, die op 2 november 1990 aan de geadresseerden ter hand zijn gesteld.

De verzoekende partijen hebben bij op 15 november 1990 ter post aangetekende brief een memorie met verantwoording neergelegd.

Bij beschikking van 19 december 1990 heeft het Hof, beperkte kamer, geconstateerd dat het voorstel om een arrest van niet-bevoegdheid te wijzen, niet is aangehouden.

De verzoekers zijn van die beschikking in kennis gesteld bij op 19 december 1990 ter post aangetekende brieven, die op 21, 22 en 24 december 1990 aan de geadresseerden ter hand zijn gesteld.

Van het beroep is conform artikel 76 van de bijzondere, organieke wet kennisgeving gedaan bij ter post aangetekende brieven van 19 december 1990, die op 20 december 1990 aan de geadresseerden ter hand zijn gesteld.

Het bij artikel 74 van de voormelde wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 29 december 1990.

In zaak met rolnummer 248

Bij beschikking van 6 november 1990 heeft de voorzitter in functie de leden van de zetel van het Hof aangewezen conform de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

Bij beschikking van de voorzitter van 8 november

1990, is rechter I. Pétry, verhinderd, vervangen door rechter D. André.

Op 13 november 1990 hebben de rechters-verslaggevers D. André en L.P. Suetens conform artikel 71, eerste lid, van de voormelde bijzondere wet op het Arbitragehof verslag uitgebracht.

Overeenkomstig artikel 71, tweede lid, van de organieke wet op het Arbitragehof is van de conclusies van de rechters-verslaggevers kennis gegeven bij op 20 november 1990 ter post aangetekende brieven, die op 21, 22 en 24 november 1990 aan de geadresseerden ter hand zijn gesteld, met uitzondering van de zending aan verzoeker D. Janssens de Varebeke, die is teruggekomen met de vermelding "afwezig - niet afgehaald".

Bij op 5 december 1990 ter post aangetekende brief hebben de verzoekende partijen een memorie met verantwoording neergelegd.

Bij beschikking van 19 december 1990 heeft het Hof, beperkte kamer, geconstateerd dat het voorstel om een arrest van niet-bevoegdheid te wijzen, niet is aangehouden.

De verzoekende partijen zijn van die beschikking in kennis gesteld bij op 19 december 1990 ter post aangetekende brieven, die op 21, 22 en 24 december 1990 aan de geadresseerden ter hand zijn gesteld.

Van het beroep is conform artikel 76 van de bijzondere organieke wet op het Arbitragehof kennisgeving gedaan bij ter post aangetekende brieven van 19 december 1990, die op 20 december 1990 aan de geadresseerden ter hand zijn gesteld.

Het bij artikel 74 van de voormelde wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 29 december 1990.

In de zaken met rolnummers 246 en 248

Bij beschikking van 19 december 1990 heeft het Hof de zaken met rolnummers 246 en 248 samengevoegd.

Van de beschikking van samenvoeging zijn de in artikel 76 van de organieke wet op het Hof vermelde overheden en de verzoekende partijen in kennis gesteld bij op 24 december 1990 ter post aangetekende brieven, die op 27 en 28 december 1990, en 2 en 3 januari 1991 aan de geadresseerden ter hand zijn gesteld.

Bij beschikkingen van 16 april 1991 en 17 september 1991 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest dient te worden gewezen, tot 24 april 1992 verlengd.

Bij beschikking van 4 november 1991 heeft de voorzitter in functie rechter L. De Grève als lid van de zetel aangewezen ter vervanging van rechter K. Blanckaert, wettig verhinderd.

In zaak met rolnummer 249

Bij beschikking van 7 november 1990 heeft de voorzitter in functie de leden van de zetel van het Hof aangewezen conform de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

Op 13 november 1990 hebben de rechters-verslaggevers D. André en F. Debaedts conform artikel 71, eerste lid, van de voormelde bijzondere wet op het Arbitragehof verslag uitgebracht.

Overeenkomstig artikel 71, tweede lid, van de or-

ganieke wet op het Hof is van de conclusies van de rechters-verslaggevers kennis gegeven bij op 20 november 1990 ter post aangetekende brieven, die op 21, 22 en 23 november 1990 aan de geadresseerden ter hand zijn gesteld.

De verzoekende partijen hebben bij op 5 december 1990 ter post aangetekende brief een memorie met verantwoording neergelegd.

Bij beschikking van 19 december 1990 heeft het Hof, beperkte kamer, geconstateerd dat het voorstel om een arrest van niet-bevoegdheid te wijzen, niet is aangehouden.

De verzoekers zijn van die beschikking in kennis gesteld bij op 19 december 1990 ter post aangetekende brieven, die op 21, 24 en 28 december 1990 aan de geadresseerden ter hand zijn gesteld.

Van het beroep is conform artikel 76 van de bijzondere, organieke wet op het Arbitragehof kennisgeving gedaan bij ter post aangetekende brieven van 19 december 1990, die op 20 december 1990 aan de geadresseerden ter hand zijn gesteld.

Het bij artikel 74 van de voormelde wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 29 december 1990.

Bij beschikkingen van 30 april 1991 en 24 oktober 1991 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest dient te worden gewezen, respectievelijk tot 6 november 1991 en 6 mei 1992 verlengd.

Bij beschikking van 4 november 1991 heeft de voorzitter in functie rechter L. De Grève als lid van de zetel aangewezen ter vervanging van rechter K.

Blanckaert, wettig verhinderd.

In de zaken met rolnummers 246, 248 en 249

De Koninklijke Vereniging der burgerlijk ingenieurs afkomstig van de applicatieschool van de artillerie en de genie (A.I.A), vereniging zonder winstoogmerk waarvan de zetel gevestigd is Renaissancelaan 30, 1040 Brussel, heeft bij ter post aangetekende brief van 24 januari 1991 een memorie neergelegd.

De Franse Gemeenschapsexecutieve, vertegenwoordigd door de Minister van Onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek, met ambtswoning Handelsstraat 68A, 1040 Brussel, heeft bij ter post aangetekende brief van 31 januari 1991 een memorie neergelegd.

De Ministerraad, Wetstraat 16, 1000 Brussel, heeft bij ter post aangetekende brief van 1 februari 1991 een memorie neergelegd.

Overeenkomstig artikel 89 van de organieke wet op het Hof, zijn afschriften van die memories overgezonden bij ter post aangetekende brieven van 20 februari 1991, die op 21, 22, 23 en 25 februari 1991 aan de geadresseerden ter hand zijn gesteld, met uitzondering van de zendingen bestemd voor Th. Goris en D. Janssens de Varebeke, niet afgehaald, en voor P. Bieghs, die niet meer op het vermelde adres woont.

De Ministerraad heeft bij ter post aangetekende brief van 16 maart 1991 een memorie van antwoord neergelegd.

De A.I.A. heeft bij ter post aangetekende brief van 21 maart 1991 een memorie van antwoord

neergelegd.

A. July en D. Janssens de Varebeke hebben bij ter post aangetekende brieven van 21 maart 1991 ieder een memorie van antwoord neergelegd.

Ph. Vande Castele, E. Kenis, Th. Goris, J. Van Tomme, P. Bieghs en J. Bel hebben bij ter post aangetekende brief van 21 maart 1991 samen een memorie van antwoord neergelegd.

Bij beschikking van 13 november 1991 heeft het Hof in voltallige zitting zaak 249 samengevoegd met de zaken 246 en 248.

Overeenkomstig artikel 100 van de organieke wet op het Hof worden de samengevoegde zaken onderzocht door de zetel waarbij de eerste zaak aanhangig is gemaakt en zijn de verslaggevers degenen die zijn aangewezen voor de zaak welke het eerst bij het Hof aanhangig is gemaakt.

Bij beschikking van 20 november 1991 heeft het Hof beslist, vóór de debatten ten gronde, dat de zaak in gereedheid was betreffende het onderzoek van de bevoegdheid van het Hof en heeft de terechtzitting vastgesteld op 12 december 1991.

Van de beschikkingen van samenvoeging en vaststelling is aan de partijen kennisgegeven, en zij en hun advocaten zijn van de datum van de terechtzitting op de hoogte gebracht bij ter post aangetekende brieven van 20 november 1991, die op 21, 22, 26, 29 en 30 november 1991 en 2 december 1991 aan de geadresseerden ter hand zijn gesteld ; de zending bestemd voor E. Kenis is teruggekomen met de vermelding "niet afgehaald".

Ter terechtzitting van 12 december 1991 :

- zijn verschenen :
Ph. Vande Castele;
de Ministerraad, vertegenwoordigd door Mr. M. Mahieu, advocaat bij de balie te Brussel;
- hebben de rechters M. Melchior en L. De Grève verslag uitgebracht;
- zijn Ph. Vande Castele en Mr. Mahieu gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 62 en volgende van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. ONDERWERP VAN DE BESTREDEN NORMEN

De Raad van de Europese Gemeenschappen heeft op 10 juni 1985 een richtlijn aangenomen inzake de onderlinge erkenning van de diploma's, certificaten en andere titels op het gebied van de architectuur, tevens houdende maatregelen tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en vrij verrichten van diensten.

Voor de tenuitvoerlegging van die richtlijn heeft België de wet van 4 juli 1989 aangenomen, waarvan artikel 1 de Koning ertoe machtigt, bij in Ministerraad overlegde besluiten, de bepalingen van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming

van de titel en van het beroep van architect, alsmede die van de wet van 26 juni 1963 tot instelling van een Orde van architecten, in de mate van het nodige, te wijzigen, aan te vullen en eventueel op te heffen.

De Koning heeft op 6 juli 1990 van die machtiging gebruik gemaakt.

Vanaf die datum bevat artikel 1 van de wet van 20 februari 1939 een als volgt geformuleerde paragraaf 2 :

"Onverminderd de artikelen 7 en 12 van de wet, mogen de Belgen en de onderdanen van de overige Lid-Staten van de Europese Economische Gemeenschap in België de titel van architect voeren en het beroep ervan uitoefenen indien zij in het bezit zijn van een diploma, een certificaat of een andere titel als bedoeld in de bijlage bij deze wet".

De bijlage bij de wet is vervat in artikel 3 van het koninklijk besluit van 6 juli 1990. Daarin worden de onderscheiden diploma's, certificaten of andere titels opgesomd die het voeren van de titel en het uitoefenen van het beroep van architect in België mogelijk maken.

Die bijlage is door het koninklijk besluit van 3 oktober 1990 gewijzigd.

Behoudens de heren Goris en Van Tomme, die houder zijn van het universitair diploma van burgerlijk ingenieur, zijn de verzoekers, op grond van hun diploma's en getuigschriften - getuigschrift van de polytechnische afdeling van de Koninklijke

Militaire School, diploma van landbouwingenieur, diploma van ingenieur voor de scheikunde en de landbouwindustrieën - niet gemachtigd de titel van architect te voeren en het beroep ervan uit te oefenen.

Het universitair diploma van burgerlijk ingenieur staat enkel toe de titel van architect te dragen en het beroep ervan uit te oefenen, indien dat diploma is vergezeld van een stagecertificaat, afgegeven door de Orde van architecten, dat recht geeft op het dragen van de beroepstitel van architect ; een soortgelijke vereiste geldt niet voor de andere diploma's die het dragen van de titel en het uitoefenen van het beroep van architect toestaan.

Bij arrest nr. 37.308 van 25 juni 1991 heeft de Raad van State het koninklijk besluit van 3 oktober 1990 tot wijziging van de bijlage van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect vernietigd.

IV. IN RECHTE

- A -

A.1. De verzoekers voeren in hun verzochtschriften aan dat de aangevochten bepalingen van wetgevende aard zijn en dat het Hof bijgevolg bevoegd is om ze te vernietigen. Als door de wetgever bekrachtigde bijzondere-machtenbesluiten door het Hof kunnen worden getoetst, dan moet dat a fortiori gelden voor de koninklijke besluiten die geen bekrachtiging door de wetgever behoeven, aldus de verzoekers.

- A.2. In haar memorie van tussenkomst, omschrijft de v.z.w. "Koninklijke Vereniging der burgerlijke ingenieurs afkomstig van de applicatieschool van de artillerie en de genie" de aangevochten bepalingen als wetsbepalingen. Later, in een memorie van antwoord, heeft zij verklaard zich aan te sluiten bij de argumenten die door de verzoekers in hun memorie van antwoord zijn uiteengezet.
- A.3. Volgens de Franse Gemeenschapsexecutieve zijn de bestreden akten gewone koninklijke besluiten. Derhalve zouden zij buiten de bevoegdheid van het Hof vallen, zoals blijkt uit artikel 1 van de bijzondere wet van 6 januari 1989.
- A.4. De Ministerraad is de mening toegedaan dat de aangevochten akten van verordenende en niet van wetgevende aard zijn. Hij leidt daaruit af dat het Hof niet bevoegd is om kennis te nemen van beroepen die strekken tot de vernietiging van zulke akten. Tot staving van die stelling voert de Ministerraad argumenten aan die gegrond zijn op de vorm van de aangevochten akten, op het gebonden karakter van de bepalingen van die akten en op het specifieke karakter van de ten uitvoer gelegde richtlijn.

Wat de vorm betreft, zou het ernaar uitzien dat de bestreden akten uitgaan van de uitvoerende macht, zodat zij in beginsel van verordenende aard zijn. Er zou vanzelfsprekend geen reden zijn om te verwijzen naar precedentes zoals de besluitwetten en de besluiten genomen krachtens de zogenoemde buitengewone-machtenwetten ; de wetgevende aard van laatstvermelde wordt trouwens in twijfel getrokken.

De bestreden akten zouden zijn aangenomen ingevolge een wet die de Koning ertoe machtigt de uitvoering van een E.E.G.-richtlijn in België te verzekeren. Zulke machtigingswetten verschillen van de bijzondere-machtenwetten. Zij zouden met name als bijzonderheid hebben dat ze niet in de tijd beperkt zijn. Dat zou verklaarbaar zijn door het bijzonder karakter van het onderwerp van de machtiging. Terwijl een bijzondere-machtenwet er zou toe strekken gedurende een beperkte tijd diverse en zeer uitgebreide aangelegenheden te regelen, heeft de machtigingswet inzake de uitvoering van internationale verplichtingen slechts op een beperkt onderwerp betrekking, met name de omzetting, de inwerkingstelling of de uitvoering in het Belgisch recht van internationale regels of gemeenschapsregels die voor België verplichtend zijn. Het verschil tussen die twee soorten van machtiging zou zijn belang hebben. Inzake bijzondere machten zou de Koning beschikken over een ruime discretionaire bevoegdheid om een politiek, economisch en sociaal programma dat in de bijzondere-machtenwet zelf is opgenomen, in juridische termen om te zetten. Inzake koninklijke besluiten genomen met uitvoering van een machtigingswet met het oog op de omzetting, de inwerkingstelling of de uitvoering in het Belgisch recht van internationale regels of gemeenschapsregels, zou de Koning daarentegen slechts een gebonden bevoegdheid hebben wegens de inhoud zelf van de internationale rechtsregels of gemeenschapsregels die ten uitvoer moeten worden gelegd. In ieder geval zou het verordeningskarakter van de koninklijke besluiten, zelfs al zijn ze genomen ter uitvoering van een bijzondere-machtenwet, gehandhaafd blijven, behoudens

bekrachtigingswet.

Tot slot doet de Ministerraad opmerken dat het juridisch verschil tussen een richtlijn van de gemeenschap - die de Lid-Staten bindt ten aanzien van het te bereiken resultaat, terwijl hen de vrijheid wordt gelaten om de vorm en het aan te voeren middel te kiezen - en de verordening van de gemeenschap - die in alle Lid-Staten direct van toepassing is - in de praktijk niet zo scherp zou zijn afgetekend, aangezien sommige richtlijnen, zoals die welke door de aangevochten akten ten uitvoer wordt gelegd, uiterst precies zijn en aan de Lid-Staten slechts speelruimte laten voor een symbolische uitvoeringstaak. Op nationaal vlak zou derhalve enkel een rol van uitvoerder dienen te worden gespeeld. Daarom zou de wetgever die rol aan de uitvoerende macht delegeren en zou hij niet in enige bekrachtiging van de genomen koninklijke besluiten voorzien.

- A.5. In hun memorie van antwoord voeren de verzoekers aan dat de Raad van State zich voor de koninklijke besluiten die internationale bepalingen ten uitvoer leggen, beperkt tot het toetsen van de overeenstemming met de machtigingswet. Ingeval het Hof niet bevoegd is, zouden die besluiten derhalve ontsnappen aan elke toetsing wegens schending van de artikelen 6, 6bis en 17 van de Grondwet of van de bevoegdheidsverdelende regels. Zulks zou het geval zijn zelfs al mocht de Raad van State daarover een prejudiciële vraag stellen, want, zo betogen de verzoekers, wij zien niet in dat het Hof zich bevoegd zou verklaren als het om een prejudiciële vraag gaat en niet bevoegd als het om een beroep tot vernietiging gaat. Volgens de verzoekers kan overigens geen enkel argument

worden afgeleid uit het feit dat zij te gelegener tijd niet de vernietiging van de machtigingswet hebben gevraagd, gelet op de bondige formulering van die wet.

- A.6. In zijn memorie van antwoord betoogt de Ministerraad dat zijn stelling wordt gestaafd door arrest nr. 2/91 dat het Hof op de vordering tot schorsing van de betwiste bepalingen heeft gewezen op 7 februari 1991.

- B -

- B.1. Een koninklijk besluit, genomen krachtens een wet die de Koning machtigt om, in zekere mate, nauwkeurig afgebakende wetsbepalingen te wijzigen, aan te vullen en eventueel op te heffen, is een handeling van de uitvoerende macht die aan de bij artikel 107 van de Grondwet voorgeschreven toetsing is onderworpen en waartegen bij de afdeling administratie van de Raad van State een beroep tot vernietiging kan worden ingesteld.

Een wet die de uitvoerende macht machtigt om, in bepaalde omstandigheden, bepalingen van wetgevende aard te wijzigen, kent immers niet de hoedanigheid van wetgevende handelingen in de formele zin toe aan de handelingen van de uitvoerende macht die in het raam van zulk een machtiging zijn genomen. Een dergelijke machtigingswet houdt overigens geen voorafgaande en impliciete wetgevende bevestiging in van de ter uitvoering van die wet verrichte handelingen houdende wijziging of opheffing van bepalingen van de wetgevende macht. Zulke handelingen kunnen door het Hof slechts worden getoetst wanneer zij het voorwerp van een bekrachtigingswet zijn geweest.

B.2. De koninklijke besluiten van 6 juli 1990 en 3 oktober 1990 zijn handelingen van de uitvoerende macht, ook al hebben zij met toepassing van artikel 1 van de wet van 4 juli 1989 wijzigingen aangebracht aan de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect.

Noch die koninklijke besluiten, noch de ingevolge die koninklijke besluiten in de wet van 20 februari 1939 aangebrachte wijzigingen, zijn handelingen die met toepassing van artikel 1 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 door het Hof kunnen worden vernietigd.

B.3. De beroepen strekkende tot vernietiging van de impliciete weigering om zekere titels op te nemen in de opsomming die voorkomt in de bijlage van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect kunnen niet worden aangenomen. Artikel 1 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 geeft aan het Hof immers niet de bevoegdheid om een "beslissing van impliciete weigering" tot het nemen van een wetgevende of verordenende maatregel, te vernietigen.

OM DIE REDENEN,

HET HOF

Verwerpt de beroepen tot vernietiging.

Aldus uitgesproken in het Frans, het Nederlands en het Duits, conform artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof op de openbare terechtzitting van 13 februari 1992.

De griffier,

De voorzitter,

H. Van der Zwalmen

I. Pétry